

Een dienaar trok eropuit. Hij zocht die bijzondere vogel in de diepste kraters van de hoogste vulkanen, waar de hitte iedere bezoeker in zand en glas veranderde.

Een andere dienaar stak woeste oceanen over om bij de nesten te geraken die de vogels bouwden tussen de koraalriffen.

Alweer een nieuwe dienaar ging er meteen naar op zoek. De vogel leefde misschien op gladde rotsen achter watervallen, of tussen het bamboeriet langs wilde stromen, of misschien in Vuurland waar het onophoudelijk regent, ... De dienaar zocht overal.

De dienaar zoekt overal.

Vele dienaars stierven tijdens die lange en vermoeiende reizen. Eigenlijk konden zij zich dan nog gelukkig prijzen, want als ze met lege handen durfden terug te komen ...

Hak !!

Het toppunt was dat de dochter van de keizer de zeldzame vogels vaak verzon.

Haar arme dienaars brachten haar dan bevend de mooiste vogels van de wereld. Ruigpootuilen met gele irissen, Japanse nachtegalen die opera's zongen, zelfs keizerpinguïns met zwarte jassen aan, olifantsvogels die wel dinosaurussen leken en nog vele, vele andere.

Hoewel het niet de vogels waren die Valentina had gevraagd, sloot ze ze toch op in haar kooien.

